

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/6/2020
Identifikačné číslo spisu:	1415210092
Dátum vydania rozhodnutia:	10.12.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Šikuta
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1415210092.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Spoločenstvo vlastníkov bytov Pribišova 4, so sídlom v Bratislave, Pribišova 4, zastúpeného JUDr. Angelikou Bůžek, advokátkou, so sídlom v Bratislave, Björnsonova 14, IČO: 30 853 991, proti žalovanému Stavebnému bytovému družstvu Bratislava IV, so sídlom v Bratislave, Polianky 9, IČO: 00 169 731, zastúpenému JUDr. Jozefom Drvárom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Belinského 16, o zaplatenie 20 848 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 6 C 420/2015, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. augusta 2019 sp. zn. 16 Co 256/2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) rozsudkom pre zmeškanie z 8. februára 2018 č.k. 6 C 420/2015-171 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 20 848 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 20 848 eur od 12. februára 2015 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení uviedol, že vo veci vytýčil pojednávanie na deň 8. februára 2018 s tým, že obaja právni zástupcovia boli o termíne pojednávania riadne upovedomení a boli upovedomení aj o následkoch nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Na nariadené pojednávanie sa dostavila predvolaná právna zástupkyňa žalobcu a bez predvolania aj jej klientka, v zastúpení R.. X. H.. Na pojednávanie sa nedostavil právny zástupca žalovaného. Svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a ani nežiadal o odročenie pojednávania. Lehota na pojednávanie bola zachovaná, a preto súd pojednával v neprítomnosti žalovaného. Právna zástupkyňa žalobcu žiadala, aby súd vzhľadom na vzniknutú procesnú situáciu, rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, a to na tom základe, že právny zástupca žalovaného sa nedostavil na pojednávanie a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Svoje rozhodnutie dôvodil najmä ustanoveniami § 274 písm. a/, b, § 137 písm. a/, § 275 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „CSP“). Proti tomuto rozsudku podal žalovaný návrh o zrušení rozsudku pre

zmeškanie (č. l. 182 spisu) a odvolanie (č. l. 183 spisu).

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „odvolací súd“) uznesením z 27. augusta 2019 sp. zn. 16 Co 256/2018 odmietol odvolanie žalovaného a žalobcovi priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí vychádzal najmä z ustanovení § 356 písm. b/, § 386 písm. c/ CSP. Poznamenal, že z uvedených ustanovení CSP vyplýva, že odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie v zásade nie je prípustné. Jedinou výnimkou z tejto zásady by bolo odvolanie podané z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie kontumačného rozsudku. Odvolací súd však uviedol, že v preskúmvanej veci žalovaný žiadnym spôsobom, a to ani nepriamo, nenamietal vo svojom odvolaní, že na vydanie napadnutého rozsudku pre zmeškanie neboli splnené podmienky ustanovené v § 274 CSP. Z uvedených dôvodov, keď žalovaný podal odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 CSP, avšak v odvolaní nenamietal, že neboli splnené podmienky na vydanie kontumačného rozsudku v zmysle predmetných ustanovení, pričom odvolanie žalovaného založené na iných odvolacích dôvodoch nie je prípustné, odvolací súd odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. c/ CSP odmietol.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolaním, prípustnosť ktorého odôvodnil s poukazom na § 420 písm. f/ CSP. Dovolanie bolo pomerne rozsiahle, čo malo za následok opakovanie námietok dovolateľa ako aj miernu neprehľadnosť a niekedy aj narušenie sledu myšlienok. Z obsahu dovolania však vyplýva, že dovolateľ v rámci dovolacieho dôvodu namieta najmä nasledovné.

3.1. Žalovaný namieta najmä (o. i.) to, že súdmi nebolo prihliadané na absenciu aktívnej legitimácie žalobcu, a preto tieto mali postupovať striktné podľa ustanovenia § 161 ods. 2 CSP. V tej súvislosti žalovaný uviedol, že odvolací súd nevzal do úvahy existenciu rozsudku odvolacieho súdu z 23. januára 2018 č. k. 2 Cob 362/2016-457, založený na § 8b zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, kde podľa bodu 22. vety druhej a nasl. predmetného rozsudku, z tohto zákona nevyplýva zákonné oprávnenie, aby spoločenstvo vo vlastnom mene konalo na súde vo všetkých veciach v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ale činnosť spoločenstva je výslovne vymedzená zákonom (vyššie uvedeným), a preto podľa žalovaného žalobca nie je aktívne legitimovaný v spore o zaplatenie žalovanej istiny. Žalovaný/dovolateľ uviedol, že tento rozsudok (sp. zn. 2 Cob 362/2016) dal súdu prvej inštancie k dispozícii bezodkladne (14. marca 2018, č. l. 178-181 spisu) potom ako mu bol doručený, no tento ostal nepovšimnutý.

3.2. Žalovaný tiež namietal, že procesný postup § 274 CSP z hľadiska CSP a všetkých komplexne posúdených právne rozhodných skutočností, ako aj z hľadiska procesnej obrany a hmotnoprávnej námietky od podania odporu je podľa dovolateľa nelegálny. Preto má za to, že súd prvej inštancie ho zbavil možnosti podať odvolanie proti kontumačnému rozsudku, čo namieta ako dovolací dôvod a odňatie práva na spravodlivý proces a férovosť zbraní.

3.3. Dovolateľ mal tiež za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, povrchné, prehnane formalistické, nepresvedčivé a dogmatické.

3.4. Dovolateľ tiež namietal nestrannosť súdov obidvoch inštancií.

3.5. V rámci predmetného dovolacieho dôvodu žalovaný tiež namietal, že žiadal o vykonanie dokazovania, čo nebolo akceptované, ako aj nesprávne právne posúdenie.

4. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie dovolaním napadnúť (úspešne). Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Na úvod je potrebné zdôrazniť, že predmetom tohto dovolacieho konania je len uznesenie odvolacieho súdu č. k. 16 Co 256/2018-238.

9. Žalovaný v danom prípade vyvodzuje prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania z § 420 písm. f/ CSP.

9.1. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9.2. Pod porušením práva na spravodlivý proces z hľadiska § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým súd zasiahol do Ústavou Slovenskej republiky, resp. Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd garantovaných práv dovolaťela, v dôsledku čoho bolo dovolaťelovi znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon priznáva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

9.3. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolaťela tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 42/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 41/2017, 4 Cdo 131/2017, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 73/2017).

9.4. Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie žalovaného, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

10. Žalovaný v dovolaní uviedol viacero námietok v rámci dovolacieho dôvodu § 420 písm. f/ CSP (viď bod 3. až 3.5. tohto rozhodnutia). Dovolaťel podal svoje dovolanie proti rozhodnutiu pre zmeškanie, resp. proti rozhodnutiu, ktorým sa odmietlo odvolanie žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie, preto dovolací súd na základe dovolacej námietky dovolaťela v prvom rade skúmal, či boli splnené podmienky pre vydanie takéhoto rozhodnutia, resp. či tá-ktorá strana, v neprospech ktorej bol vydaný kontumačný rozsudok, adekvátnym spôsobom ospravedlnila svoju neúčasť na pojednávaní, a či včas.

10.1. Námietok v súvislosti s tým, či boli splnené podmienky pre vydanie rozhodnutia pre zmeškanie, sa žalovaný dotkol len veľmi okrajovo, a to najmä tým, že mu bolo odňaté právo podať opravný prostriedok, resp. odvolanie proti kontumačnému rozsudku. V dovolaní tiež uviedol, že ak by odvolací súd starostlivo, spôsobom zodpovedajúcim účelu CSP posúdil všetky rozhodujúce skutočnosti, procesné aktivity sporových strán, neostávalo by mu nič iné, ako len skonštatovať porušenie základných princípov CSP, ako aj konštatovať existenciu ospravedlniteľného dôvodu neprítomnosti na pojednávaní dňa 8. februára 2018. Dovolaťel ako ospravedlniteľný dôvod uviedol dlhodobú práceneschopnosť, ktorá však predchádzala dňu pojednávania, ako aj to, že v rovnaký deň, t. j. 8. februára 2018 sa zúčastnil pojednávania na inom súde a v inej veci (sp. zn. 7 C 227/2004), kde trovy právneho zastúpenia prevyšovali 10-násobne žalovanú istinu.

11. Podľa § 274 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a/ na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak a/ sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní

na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b/ žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

12. Podľa § 277 ods. 2 CSP ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

13. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľom procesnej iniciatívy sporové strany - žalobca iniciuje konanie a má mať záujem na efektívnom vedení „svojej právnej veci“, a rovnako žalovaný, ak má v spore procesne obstať, musí vyvíjať iniciatívu vo forme svojej procesnej obrany [porovnaj tiež Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK 2016, str. 1001; (ďalej len „Komentár“)].

13.1. Žalovaný je v sporovom konaní subjekt, ktorý má vyvíjať procesnú iniciatívu, a to vo vlastnom záujme ten-ktorý spor „vyhrať“. V kontradiktórnom konaní je procesná zodpovednosť za vedenie sporu na sporových stranách. Ak teda žalovaný nerešpektuje súdom uložené povinnosti (v tomto prípade ide o povinnosť zúčastniť sa na nariadenom pojednávaní), zodpovedá tomu i forma rozhodnutia.

14. V danej veci súd prvej inštancie, na pojednávaní dňa 2. novembra 2017 (č. l. 154 spisu) odročil termín pojednávania na deň 8. februára 2018 (č. l. 157 spisu) s tým, že právny zástupca žalobcu, ako aj žalovaného boli o tomto riadne upovedomení priamo na pojednávaní. Na nariadené pojednávanie sa dostavila predvolaná strana žalobcu. Na pojednávanie sa nedostavil právny zástupca žalovaného. Strana žalovaného neospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní, ani nežiadala pojednávanie odročiť. Keďže bola lehota na pojednávanie zachovaná, súd prvej inštancie pojednával bez prítomnosti žalovaného. Právny zástupca žalobcu žiadal, aby súd vzhľadom na vzniknutú procesnú situáciu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, a to na základe toho, že žalovaný svoju neprítomnosť žiadnym spôsobom neospravedlnil (v zmysle § 274 CSP). Na to bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie žalovaného.

15. Žalovaný dodatočne svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil, a ako dôvod uviedol dlhodobú práceneschopnosť, ktorá však predchádzala dňu pojednávania (v čase od 29. novembra 2017 do 10. januára 2018), ako aj to, že v rovnaký deň, t. j. 8. februára 2018 sa zúčastnil pojednávania na inom súde a v inej veci. Zároveň vyjadril ľútosť, že jeho zavinením došlo k stavu, že sa strana žalovaného osobne nezúčastnila predmetného pojednávania. Odvolací súd odvolanie odmietol jednak z dôvodu, že na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené podmienky, a tiež preto, že žalovaný vo svojom odvolaní žiadnym spôsobom nenamietal nesplnenie podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku, ale jeho odvolanie bolo založené na iných odvolacích dôvodoch.

16. Rozsudkom pre zmeškanie môže súd rozhodnúť na ktoromkoľvek nariadenom pojednávaní, ak sú súčasne splnené všetky podmienky. Vážnosť okolností, ktorými žalobca ospravedľňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní, musí posúdiť súd. Sú to okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú žalobcovi účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine). Vážnosť okolností je však vždy na posúdení a voľnej úvahe súdu (porovnaj Komentár str. 1008). Dovolací súd zdôrazňuje, že sporové strany majú normovanú procesnú povinnosť spolupôsobiť pri rýchlom a efektívnom rozhodnutí civilného sporu. V danom prípade súd prvej inštancie pojednávanie odročil a ďalšie nariadil za účelom vykonania prípadného ďalšieho dokazovania (č. l. 158 spisu), na ktorom bola potrebná aj prítomnosť žalovaného. Žalovaný sa na pojednávanie, ktoré mu bolo riadne a včas oznámené (priamo na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 2. novembra 2017, č. l. 154 spisu), bez ospravedlnenia nedostavil, čím sám ostal neaktívny. Súd prvej inštancie tak postupoval správne, keď na návrh žalobcu vydal rozsudok pre zmeškanie.

16.1. K uvedenému preto dovolací súd navyše dodáva, že tvrdenia dovolateľa buď o tom, že mu súdy odňali možnosť podať odvolanie proti kontumačnému rozsudku (uvedené vyššie v bode 3.2. tohto rozhodnutia), alebo že súdy nebrali do úvahy existenciu rozhodnutia odvolacieho súdu (uvedené vyššie v

bode 3.1. tohto rozhodnutia) neobstoja a sú bez právneho základu, nakoľko sám žalovaný si v rozhodnom čase zapríčinil taký stav, kedy súd prvej inštancie (a správne) vydal rozsudok pre zmeškanie. Ak by sa žalovaná strana na pojednávanie dňa 8. februára 2018 riadne dostavila, mala by možnosť svoje návrhy na vykonanie dôkazov predložiť, keďže na pojednávaní dňa 2. novembra 2017 (na ktorom sa pojednávanie odročilo na deň 8. februára 2018) boli obe strany vyzvané k tomu, aby najneskôr do 18. januára 2018 písomne označili či navrhujú vykonať ešte ďalšie dokazovanie a v rovnakej lehote, aby oznámili písomne súdu návrhy a vyjadrenia sa k dokazovaniu a k právnej stránke. To, že odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol, čo žalovaný zrejme považuje za "odňatie možnosti podať odvolanie proti kontumačnému rozsudku", bol postup, ktorý bol správny, a ktorý si odvolací súd aj vo svojom rozhodnutí riadne zdôvodnil.

16.2. Čo sa týka dôvodu, ktorým žalovaný dodatočne ospravedlnil svoju neúčast' na predmetnom pojednávaní (viď bod 14. tohto rozhodnutia) odvolací súd správne vyhodnotil ako dôvody, ktoré nevykazujú také znaky, pre ktoré by bolo možné neúčast' žalovaného na predmetnom pojednávaní ospravedlniť. Sám dovolateľ uviedol, že bol práceneschopný v dátume ešte pred inkriminovaným pojednávaním, a to v čase od 29. novembra 2017 do 10. januára 2018, pričom pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený kontumačný rozsudok, resp. pojednávanie, na ktoré bol žalovaný riadne predvolaný a nedostavil sa, bolo dňa 8. februára 2018. Môžeme teda vychádzať z toho, že jeho práceneschopnosť nekolidovala s dátumom pojednávania, o ktorom bol riadne upovedomený. Druhým dôvodom, pre ktorý sa žalovaný nedostavil, bol dôvod, že v ten istý deň sa právny zástupca dovolateľa zúčastnil pojednávania na inom súde a v inej veci. Aj v tomto prípade musí dovolací súd konštatovať, že uvedený dôvod nie je takým dôvodom, pri ktorom by bolo možné ospravedlniť žalovaného neúčast' na predmetnom pojednávaní. Právny zástupca žalovaného, ako advokát a teda znalý práva, si mal vedieť zabezpečiť to, aby pojednávania, v ktorých je právnym zástupcom, navzájom nekolidovali. Z uvedeného dôvodu ani tento argument dovolateľa neobstojí ako ospravedlniteľný dôvod.

16.3. V neposlednom rade treba uviesť a podčiarknuť to, že odvolací súd si svoje rozhodnutie (č. I. 238 a nasl. tohto spisu) riadne a správne odôvodnil, a to v bodoch 10. až 14. predmetného rozhodnutia, najmä keď dospel k záveru, že žalovaný nenamietal, že neboli splnené podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku.

17. Dovolací súd vidí za potrebné z opatrnosti sa vyjadriť aj k ostatným námietkam dovolateľa, a to nasledovne.

17.1. Pokiaľ dovolateľ namietal v súvislosti s dovolacím dôvodom § 420 písm. f/ CSP, že ním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, povrchné, prehnane formalistické, nepresvedčivé a dogmatické, tak je potrebné konštatovať, že len v mimoriadnych a ojedinelých prípadoch môže nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu zakladať vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP, a to napríklad vtedy, ak rozhodnutie napadnuté opravným prostriedkom ako celok neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, prípadne vtedy, ak odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má také zásadné nedostatky, ktoré sa svojou povahou, intenzitou, významom a právnymi následkami blíži k „justičnému omylu“. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva totiž princíp právnej istoty môže ustúpiť iba výnimočne, a to za účelom zaistenia opravy základných väd alebo justičných omylov (pozri Ryabykh proti Rusku, sťažnosť č. 52854/99, rozsudok z 24. júla 2003) a napravenia „väd najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“, ale nie z dôvodu právnej čistoty (pozri Sutyazhnik proti Rusku, sťažnosť č. 8262/02, rozsudok z 23. júla 2009). Po preskúmaní spisu dovolací súd nezistil, že by v prejednávanej veci išlo o takýto extrémny prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, ktorý by bol dôvodom pre uplatnenie ako výnimky druhej vety stanoviska R 2/2016. Nakoľko súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, nemal dôvod vyjadrovať sa a odôvodňovať prípadné ďalšie argumentácie žalovaného, keďže tento svojim vlastným zavinením a bez ospravedlnenia sa na predmetné pojednávanie nedostavil.

17.2. Dovolateľ tiež namietal nestrannosť súdov oboch inštancií. V tomto prípade dovolací súd nad rámec uvádza, že žalovaný mal možnosť využiť inštitút uplatnenia námietky zaujatosti stranou v zmysle § 52 CSP, avšak námietka nestrannosti sudcu/ov nie je predmetom tohto dovolacieho konania, a preto sa k tejto námietke viac vyjadrovať ani nebude.

17.3. Žalovaný namietal i to, že žiadal vykonanie dokazovania, čo nebolo akceptované. K predmetnej "tému" dokazovania sa dovolací súd vyjadril z časti už aj vyššie (bod 15.1. tohto rozhodnutia), kde poukázal na to, že možnosť navrhovať dôkazy žalovaný mal, no sám vlastnou vinou zapríčinil

podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku. K námietke dokazovania v súvislosti s dovolacím dôvodom § 420 písm. f/ CSP je ale potrebné ešte doplniť nasledovné. Z doterajšej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyplýva, že nevykonanie niektorého z navrhovaných dôkazov bez ďalších relevantných skutočností nezakladá tzv. zmätočnosťnú vadu v procesnom postupe odvolacieho súdu. Súd totiž nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie strán sporu. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykoná všetky stranou sporu navrhnuté dôkazy, nezakladá prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, lebo týmto postupom súd neporušil právo strany sporu (v tomto prípade žalovaného) na spravodlivý proces.

17.4. V neposlednom rade dovolateľ namietal aj nesprávne právne posúdenie. Dovolací súd v krátkosti zdôrazňuje, že na základe doterajšej praxe dovolacieho súdu nesprávne právne posúdenie tiež nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (porovnaj R 24/2017).

17.5. Dovolateľ tiež uviedol vo svojom dovolaní, že aplikoval dovolací dôvod § 420 písm. f/ CSP nakoľko dovolacie dôvody v zmysle § 421 ods. 1 CSP nie je možné aplikovať na daný prípad. Následne uviedol zákonné znenie ustanovenia § 421 ods. 1 „dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie“ a do zátvorky uviedol, že „čo nie je prípad uznesenia 16 Co 256/2018“. Z uvedeného vyplýva, že sám dovolateľ si bol vedomý toho, že ustanovenie § 421 CSP na predmetné konanie nie je aplikovateľné a dovolací súd toto považoval len za konštatovanie žalovaného, a preto sa viac týmto bodom ani nezaoberal. V prípade ak by dovolateľ predsa len mal v úmysle aplikovať i tento dovolací dôvod, najvyšší súd z opatrnosti uvádza, že dovolanie by bolo v tejto časti neprípustné, nakoľko dovolaním bolo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým tento odmietol odvolanie žalovaného a ustanovenie § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie.

18. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie dovolateľa, že v konaní, ktoré predchádzalo dovolaním napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu, nastalo procesné pochybenie, majúce za následok porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Skutočnosť, že dovolateľ má odlišný právny názor než konajúce súdy, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje ním tvrdenú vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

19. Najvyšší súd so zreteľom na uvedené dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

20. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.